

Բրիստոսի ուղիները

<p>Հիսուս, Հոգևորը և Երկրայինը</p> <p>Հիսուս Բրիստոսի ուղիները, նրա նպատակը մարդկության և Երկրի բարգավաճման գործում.</p> <p>Ինտերնետային տեղեկատվության անկախ էջ՝ հիմնված փորձի և ուսումնասիրությունների բազմաթիվ նոր տեսանկյունների և անձնական փորձաքննման գործնական օրինակների վրա:</p> <p>Այս էջում կարող եք գտնել ցայսօր որպես հիմնական համարվող աղոթքների օրինակներ հայերեն լեզուներով:</p>		<p>1)՝ "Կրոնը որպես կապ սատոն հետ" և "Հիսուսը և խղամակամոլությունը" թեմաներով:</p> <p>Այսուհետ կարող եք բազմաթիվ այլ լեզուներով 2) ծանոթանալ Ավետարանի և Հովհաննեսի հայտնության թեմաներին առնչվող մեր հիմնավորված մեկնաբանություններին, ինչպես նաև այլ գլուխների ու տարբեր թեմաների հետ: 3)</p>
--	---	---

- 1) Կարճ բովանդակություն. [türkçe](#) ...
- 2) Ծավալուն տարբերակ. [անգլերեն](#) և [գերմաներեն](#) տեքստերը պարբերապար թարմացվում են:
- [Ինչպես նաև.](#) [Русский](#) , ...

<http://www.ways-of-christ.com/hy>

Աղոթք խաղաղության, կյանքի և հողի

Այս աղոթքը միաժամանակ մեկնաբանում է քրիստոնեական մոտեցումը, թե այն ինչպես պետք է ապրեցություն գործի:

Տեղ, իմ Արարիչ, իմ սատար և հույս:

Հիսուս Բրիստոսի հետ միաձույլ շնորհակալ եմ քեզ ամենի համար, ինչ քեզնից է գալիս:

Ներիր ամենը, ինչ ինձ քեզնից հեռացրել է, թույլ տուր ինք ինդրում եմ այս լռության մեջ քո ոգու հովանավորությամբ ստեղծագործ դառնալ:

Ուղղորդիր ինձ, որպեսզի ես ուրիշների ճանապարհին առ քեզ
խաթար չդառնամ,
առաջնորդիր ինձ՝ այլոց քո ոգով օգնելուն,
պահապան կանգնիր ինձ իմ ճանապարհին*:

Տրամադրիր մարդկանց, որ նրանք կյանքի ու մահվան մասին որոշ
ուժները քո հաճությամբ թողնեն**:

Օգնիր բոլոր նրանց, ովքեր քո արարչությանն են ծառայում***:
Առաջնորդիր այս աշխարհը դեպի բեկումը, որը դեպի քո
խոստումնալից նոր ժամանակին է տանում:

*) Այստեղ կարող են նաև այլոք ներառվել:

***) Այստեղ կարող են նաև առանձին թեմաներ կամ մեղիսացիոն մոտեցումներ
ներառվել, ինչպես օրինակ՝ "Կասեցնել բռնության և նրա նմանատիպ
հակապրեցության միջև երկնուսնքը", "Բռնության պրոբլեմի լուծման միջոցով
բռնության հիմնաքարի խաթարում", "Խաղաղ երկխոսություն կրոնների
բարեկամների միջև"... **Համեմատություն Մաթ. 5:9 և 26:52 – ի միջև**

****) Չարչրված բնությունը օգնության է կոչում: Ժամանակն է Աստծուն կամ
Բրիստին խնդրելու, որպեսզի նրանք պահպանեն մեզ խաթարված բնության
աղետներից: Մույնը սակայն մարդկության՝ արարչագործության հանդեպ
վարքագծի փոփոխության անհրաժեշտության փոխնակը չէ:

*****) Դուկաս 11:2, 212:31, Հայտնություն 11:16... Տես նաև "Հայր մեր",
Մաթևոս, 6, 7-15.

Ասոված կարող է սերը, որ իրեն է տրվում, բաժանել:

Թե աղոթքը և թե սպրե՛լն ու գործելը համատեղ են միևնույն ոգու մեջ, նրանք
սատարում են միմյանց:

Տեղեկություններ՝ „Հիսուսը և Իսլամը" թեմայի շուրջ

3) Գլխավոր տեքստի այլ լեզուներով ծավալուն տարբերակը կապված է հետևյալ գլուխներից՝ Մաս 1.
Տեքստի խնաստի և կիրառման մեկնաբանություն՝ մեղիսացիայի գործնական օգնություն, ինչպես օրինակ.
"Ի սկզբանե էր բան...", "Բանը մարմին եղա...", Հիսուս Նապարեթացին, նրա ծնունդը՝ յրացուցիչ էջով
վերածննդի քրիստոնեական նշանակության մասին, Նշանակալից էջեր Հիսուսի պատմականությունից, Նշ
ուժներ "Երկու Հիսուս-պատմի" թեմայի շուրջ բանասիրությունների մասին, Հովհաննես Սկրուջի կողմից
Հորդանանի մկրտման մասին, Լրացուցիչ էջում ժամանակակից Մկրտության մասին, "Անաստասի
լուրջություն", Փորձություն, Կանայի հարսանիքը (կենսակցման, համակրանքի, խնացության ու սիրո
քրիստոնեական մոտեցում), "Մուրբ եռանդ" (և զգայականության հանդեպ մոտեցում), Լեռան քարոզը
(Բնացության տեսանկյունից), Բրիստոսի պայծառակերպության քարոզը Թարթր լեռան վրա, հարցեր
"Հրաշագործությունների" վերաբերյալ, Նապարոսի հարությունը, "Գառներ", Բրիստոսը և ոտնվան,
Բեթանիայի օծումը (քրիստոնեական հավատքի կարևոր տեսանկյուններ), Հաղորդություն, Ձերբակալում և
մտրակում, փշապակ և հրաժեշտի խոսք, Բաչում և դամբան՝ քրիստոնեական միջի առեղծմերով, դատարկ
դամբարանի խնդիրների շուրջ, "Երթ դեպի դժոխք", "Երթ դեպի դրախտ", Հարություն, Համբարձում,
Վերածնունդ, Հոգեգալտի արարողություն, Հիսուսի նկարը: Մաս 2. Հովհաննեսի հայտնությունը,
Բարոյչության հանդեպ վերաբերմունքի մասին, Հովհաննես հայտնության բովանդակությունը- Յոթ եկե
ղեցիները՝ կից յրացուցիչ էջեր ժամանակակից եկեղեցիների կամ թեոլոգիական ուղղությունների և
Օլկումենայի մասին, Յոթ պահապաններ, Յոթ փողեր, " Յոթ կայծակ" և երկու քարոզիչները, Կինը և հրեշը,
Ծովի յոթգլխանի հրեշը, Ստորգետնյա հրեշը, „Վերջին յոթ ողբերը", "Բաբելոնի կործանումը" և **Բրիստոսի
վերադարձը**, "Խաղաղության 1000-ամյա (իրական) արքայությունը", "Նոր երկինք, Նոր երկիր և "Նոր
Երուսաղեմը", Ամփոփում- Բրիստոնեականը, Լուսանցք- Բրիստոնեական պահվածք- "Աշխարհում, բայց

ոչ աշխարհաթող", "Երրորդ ուղի", Բացատրություն ներկայացվածի որակի մասին՝ տպագրական տարբերակ ; Իրավունք- էլ. հարցաթերթիկ: Մաս 3. Հաջորդ թեմաները- Խաղաղության աղոթք, Կյանքի և երկրի մասին, Բարոյագիտական արժեքների հիմունքները, "Հիսուսի քողապերձման պատմության" մասին ժամանակակից վերաբերմունքի նորովի համառոտ բացատրություն, Հիսուսը և սննդի հարցերը, Բնագիտություն և հավատք, Հիսուս և ապաքինում- նաև այսօր, օրինություն, Տոնապատմությունը և սոցիալական քաղաքականությունը քրիստոնեական տեսանկյունից, Հասարակությունը և քաղաքականությունը քրիստոնեական տեսանկյունից, Փյոլիտիկայություն և Բրիտանություն՝ Հաբեոսմի մի ելույթի մեկնաբանությունը, Էկոլոգիա և արարում, Նախածնունդ, Բրիտանական աստվածաբանության հետևյալ կողմերը և ուղղությունները, Բրիտանական մեդիտացիա, Ռգեշնչումը և եկեղեցին, Հեռանալու կյանքի իմպիւրները և նրա նշանակությունը երկրային կյանքում, Բրիտանությունը և նրա վերաբերմունքը „ճակատագրի" և „վերածննդի" ուսմունքներին; 4. Հին կոսակարան և կարծիքներ պլակրոնների միջև երկխոսության մասին. Հին կոսակարան,Երրայականությունը և Բրիտանությունը, Հիսուս և Բրիտանությունը և իսլամականությունը, Բուդդայականությունը, Չաիրաուտաուրա, Հինդուիզմ, Թաիսմ և Կոնֆուցիոսականություն, Շին և բնապաշտական կրոնները որպես „փոխկապակցություն" մարդու և աստծո միջև:

Հեղինակային իրավունք, Տեղեկագրություն : Դուք կարող եք մեր էջը տպել և հետաքրքրվողների շրջանակներում տարածել:

Ի-մեյլ- (իննդրում ենք հնարավորի սահմաններում անզլերեն կամ գերմաներեն)

Կրոնը 1) որպես "վերամիավորում" աստծո հետ՝Հիսուս Բրիտանի ուղիներով

1)Կրոն (Religion) բառը ծագում է լատինական re-ligio –ից, որը նշանակում է՝ վերամիավորում աստծո հետ, որը ներառաշխարհի առումով մեր մեջ ևս կերպարանավորվում է: Ըստ մի հոլոգրամի հետ հեռավոր աղերսների նույն իմաստն է արժարժվում նաև լայն առումով:

Մարդու կենսական խորին պրոբլեմների ճանաչումը

Ինչպես աղոթքի ճանապարհով ապաքինվելու այնպես էլ մարդու այլ փոխակերպումների հարցում կարևորվում է Հիսուսի "Ուրում ես ապաքինվել" հարցը (Հովհ. 5,6): Կամ, գիտես արդոք, թե քո մեջ որքան անկաարժեքություններ կան, որոնք պետք է վերացվեն, եթե դու ուրում ես ավելի մոտենալ աստծուն: Մի շարք իրադրություններում, որոնց միջոց է, որ կրոնական իմաստ է տրվում, կարելի է „կարմիր թելի" պես ընդհանրություններ նկատել: Երեխայի պատանեկությունից մինչև չափահաս լինելու ժամանակահատվածում ձևավորվում են նոր հատկանիշներ, որի ընթացքում սակայն հաճախ են նրա բնածին կարողությունները անտեսվում: Հետագայում կարող է մարդը հիշողությունների ու աղոթքների օգնությամբ իր անտեսված զբաղական կարողությունները վերականգնել: Նա կարող է սակայն իր ձեռքբերովի հատկությունները այսուհանդերձ պահպանել, որի ընթացքում անհատի արգելակված կարողությունները մատչելի են դառնում կամ էլ վերանում են: Մարդու հոգեկան–հոգևոր կամ արտաքին „խաթարումների" հետևանքում առաջացած երկվություն– աղճատումը ինտելեկտի և անգիտակից գոյի միջև, ինչպես նաև այդ երկուսի միջև շատ քիչ տեղայնացված սիրտը, կարող են այսպիսով տարբեր ճանապարհներով ավելի ամուր վերամիավորվել: Ակնհայտ է, որ դրախտի „Իմացության ծառի պտուղի" առասպելը այս տեսության հետ աղերսներ ունի, և որ „եթե դուք դարձի չգար ու չլինեք երեխաների նման, ապա դուք չեք ընկնի դրախտ" արտահայտությունը առնչվում է դարձի հնարավորության գաղափարի ավելի խորը իմացության հետ– Հիսուս, Մաթևոս 18,1-3; 10,15; Դուկաս 18, 17: Այստեղ խոսվում է ոչ միայն մանկական անխռովության, այլ նաև զարգացման բնածին հիմունքների մասին, որոնք չափապանց „արխայիկ" ²⁾ են, այսինքն կանխածրագրավորված հիմունքներ են՝ մարդու „գործածման կանոնների" կորստի մատնված մի ձեռնարկ: Այս ուղին կարող է մեզ իմացության ժամանակակից սահմանափակ ինքնագիտակցության սահմաններից դուրս առաջնորդել:

2) Այդ բացասական („սատանայական“) հատկանիշների հաղթահարումը պայմանավորված է նաև հիշատակված աղճատման մասն է կապում:

„արիսայիկ“ արտահայտությունը հիշատակվում է Յ.Գ.Յունգի և այլոց խորին հոգեբանության տեսությունում՝ որպես մարդկային գոյի կենսական ապրելակերպի այլ ձև:

Սա չի նշանակում, որ մարդը կարող է իր սեփական ուժերով և առանց որևէ միջամտության դրան հասնել: Հիսուսը արագարկում է մի իրական ուղի ինչպես նաև այն արարելու ուժ կամ գուր: Ճշմարտության քրիստոնյա որոնողները, առասպելաբաններն ու պրիմիտիվները շատ հաճախ հիշատակել են նման կատարելության մասին (ինչպես օրինակ՝ Մաթեոս 5,48; Հովհ. 10,34...): Նաև բազմաթիվ այլ քրիստոնյաներ են նպատակադրված կամ պատահականորեն նման փորձություններ ապրել: Սա կապ չունի այն հանգամանքի հետ, թե արդյոք նրանք ներհակ ուղիներ էին գնում, թե իրենց հավատին առավել սոցիալական ուղղություն էին տալիս, կամ թե արդյոք նրանք երկուսն էլ իրենց մեջ ամփոփում էին՝ այսպես ասած քրիստոնեության բացարձակ ինքնագիտակցությամբ: Հարյուրամյակներ ի վեր Կանադայի մշակույթներում վնասվել են մարդու ներքին պառակտումների հաղթահարման ճանապարհները, թափառական աղբյուրները, յոզայի Կանադայի ձևերը նմանապես վկայում են այդ մասին ³⁾:

3) Հնդկերեն յոզա բառը (բառացի՝ անյոխեն) նշանակում է կապի վերականգնում գոյի ծագումնական նախարանատների, հավերժի հետ: Սա չի նշանակում, որ նման այլ ուղիները ևս այն նպատակին են տանում, ինչ որ քրիստոնեությունը:

Աստծո մարդը կամ աստծո առաքյալ Հիսուս Բրիստոսը կամ „նոր Ադամը“ ապդարարում է, որ այնուհետ մարդիկ ևս կարող են իրենց ցիրուցան եղած բնածին հատկությունները վերականգնել, և որ ժամանակն է եկել շոկելու այլևս փոսնագավոր դարձած իսկ դաջորությունները: Նա կարողացավ, ի նպաստ երկրի, իր մեջ միավորել կյանքի խնաստի սկզբնական արդյուրի (աստված) կապը և մարդկային Կարգացած գիտակցությունը: Նա կարողացավ այլասերման փոսնագր հաղթահարել: Եթե անգամ նա տարբերվում էր մյուսներից, այսուհանդերձ նա մարդ էր, որը կարող էր որպես այդպիսին կայանալ: Այդ պատճառով կարողանում են մարդիկ այդ ճանապարհը դյուրությամբ անցնել, առավել ևս այն ժամանակ, երբ նրանք այդ գիտակցաբար են անում: Բայց անգամ մարդկնց համար, որոնք պատմական Հիսուսի մասին ոչինչ չգիտեն, նրա կյանքը մեծ տպավորություն է թողնում՝ ներառյալ հարության պատմությունը՝ ինչպես օրինակ՝ երբ կենդանիները մի կ դպում ինչ որ նոր բան են սովորում, ասպա նմուտիս կենդանիները մեկ այլ հեռավոր կ դպում նույն հատկանիշը կարողանում են դրսևորել, քանի որ նրանք մի առանձնահատուկ, ընդհանուր ուժադաշտ ունեն, ինչպես նկատել է օրինակ Բ.Ռ.Շ էդրակը:

Մարդու ներքին կապը աստծո կամ Բրիստոսի հետ նախ հնարավոր է առանց եկեղեցական միջամտության, եթե անգամ յուրաքանչյուր համապարտասխան քրիստոնեական միություն որպես օգնություն է ծառայում: Աստվածաբանական հակասական թեորիաները, որոնք Բրիստոսի ամբողջական պատկերը հոգեաատարի ու սոցիալական հեղաշրջողի առաքելությունների մեջ են բաժանել, այլևս կատարյալ խնաստությունը չեն ներկայացնում, եթե անգամ նրանք ունեն օգնում են, առավելապես նրանց, որոնք այդ տեսություններին քաջատեղյակ են: Ամեն անհատ կարող է իր թաքուն անկյունում կամ անգամ հրապարակում Բրիստոսին ուղղակիորեն առնչվել: Դա կարող է օրինակ նրա վկայակոչած հատկանիշների մասին հիշողությամբ ոգեկոչվել (Ավետարան): Սակայն նա, որը պատրաստ է ընդունելու, որ Բրիստոսը նաև մահից հետո իրեն կարող է ընկալվել, (այլ կերպ ասած՝ ինչպես յուրաքանչյուր մարդ կարող է ըստ բազում վկայությունների մահը որպես գիտակից արարած հաղթահարել՝ առանց երկրային-կյանքական տեսանելիության), ասպա Բրիստոսը ևս կարող է ներկայի ապրելություն գործողին ընկալել: Զգացողությունը դառնում է հնարավոր, որ նրա անունից կամ նրա հետ միասին ինչպես մեծ եղբոր հետ միասին հայր աստծուն, որը ամենքինն է, աղոթք հղել (Հովհ. 15,16; Մաթ. 6, 7-15; Մաթ. 18,19-20). Օրինակ՝

Տեր, իմ Արարիչ, իմ սատար և հույս:
Հիսուս Բրիստոսի հետ միաձուլյ շնորհակալ եմ քեզ ամենի համար, ինչ քեզնից է գալիս:
Ներիր ամենը, ինչ ինձ քեզանից հեռացրել է, թույլ տուր ինք իմնորում եմ այս լռության մեջ քո ոգու հովանավորությանը ստեղծագործ դառնալ:

Էթիկայի նշանակությունը

Այս ճանապարհի մի սանդղակը „սերն է առ սատված“, որը վեր է ամենայնից, „և սերը առ մերձավորդ, ինչպես և առ անձը“ (Մաթ. 19,19), ուրեմն նաև առ անձը՝ ինքն քեզ սիրելը կարող է նաև ձգտման մի մասը լինել՝ սեփական առաջադրանքը իր շրջակա տարածությունում ճանաչելու: Մերը կարող է Բրիստոսի հետ միավորել, որովհետև դա նրա գլխավոր յուրահատկությունն է, կապակցված ինացության հետ: Նաև ըստ, Բրիստոսի դեպի բարի արար տանող ուղին իր ներքին ու արտաքին ապրեցություններով հասկանալի է դարձնում քրիստոնեական ճանապարհը: Հիսուսը պահպանեց հաստատված էթիկական սկզբունքները, քանի որ մարդը „ինձում է (սովորաբար), ինչ ցանում է“ (6,7), նա սակայն ընդհանուր օրենքը ընդգծելու փոխարեն խառնրեն առանձնացրեց պատասխանատվությունը: Ըստ որում հնարավոր է, որ մարդու ներանձնական աշխարհում բաներ կան, որոնք Բրիստոսին են հիշեցնում՝ նույնիսկ եթե դա խղճի ձևով կարող է արտահայտվել, դեպի „նոր ծնունդ“ հիշեցնող երևույթի հնգեցնել (Հովհ. 3): Մա նշանակում է, որ ժամանակի ընթացքում մարդը որպես ամբողջություն ավելի է մերձենում իր հոգուն, ինչպես Բրիստոսը կարողացավ: Այս ներանձնական ելակետը հնարավոր է ապրել սրտով, հոգով կամ ոգով, քանի որ ապրումների կերպերն անհատականորեն տարբեր են: Ինչպես էլ որ յուրաքանչյուրը Բրիստոսին կամ նրա հետ կապված ուժերը զգա, ինստուայից է հնարավորին չափ հաճախ գիտակցել այն, ինչը անհատապես արդեն հայտնի է, որպես անմիջական կապի հիմունք- նույնիսկ եթե սկզբում ոչ մի զգալի ապրեցություններ չեն նկատվում:

Ուժը, որը որպես ողորմածին շնորհք վարձանում է մարդու ներքնաշխարհում, կարող է կապակցվել „առերևույթ“ Բրիստոսից կամ սատծուց դարձյալ առաքված վերերկրային ապաքինիչ ուժերի հետ: Այստեղ ևս կարող են անհատական փորձառության ձևերը շատ տարբեր լինել, սակայն այն կարող է այս դեպքում որոշակի լինել և կարող է շրջապատի վրա համապատասխան ապրեցություն գործել: Բանի դեռ նման արտասովորությունները քչերին էր տրված, որոնք որպես „առեղծվածային“, „սուրբ“ և այլն էին համարվում, մեր „աղետային“ ժամանակներում գնալով ավելի հաճախ է պատահում այս հայտնությունը հասարակ մարդկանց մոտ, որի նշանակությունը հավանաբար միշտ չէ, որ անմիջապես գնահատվում է: Այդ պատճառով այս թեման այստեղ կշոշափվի: Այս "դրսից" եկող ունիվերսալ ապրեցությունը կամ ընդունվում է, կամ էլ բախվում է նրանց ինքնապարսպմանը, որոնք իրենց ներսում ոչ մի հարակցություններ չեն վարձացրել, այնպես որ նրանք այս դեպքում որպես „դատաստան" են ընկալվում:

Ուղղորդիր ինձ, որպեսպի ես ուրիշների ճանապարհին առ քեզ խաթար չդառնամ, առաջնորդիր ինձ՝ այլոց քո ոգով օգնելուն, պահապան կանգնիր ինձ իմ ճանապարհին *:
*) Այստեղ կարող են նաև այլոք ներառվել:

Հարակից համընդհանուր վարձացումը նախապատմական մշակույթներում

Ինչպես մարդու մանկությունից մինչև հասունություն վարձացումը (տես վերևում), այնպես էլ մարդկության մշակույթային վարձացումը ընթացել է էտապներով: Մա մի կողմից հանգեցրել է նոր կարողությունների ձեռքբերմանը (ապատականություն, զգացողության և մտածողության ունակություն), սակայն մյուս կողմից պակասեցրել է նրա

և ազումն արանական վառահողթյունը „արարչության հանդեպ, որը պրորբաններ է առաջացրել: (Հմնո. օրինակ՝ Ժան Գերսերիի „Ծագումը և ներկա“. Հաջորդաբար արխայիկ, մոգական, առեղծվածային, իմացության գիտակցում. բացի այդ կարող է խիստ անրապնդվող գիտակցություն վարգանալ, որը օրինակ կարելի է խելանտության գիտակցություն անվանել): Ծնորիվ հրաշալի գործիչների օրինակների ձեռնարկվել են վարգացման քայլեր, որոնք որոշակի էին նաև մշակույթի ծավալման մեջ: Սա կատարվեց ի հեճուկս հիշատակված խոչնդոտների, սակայն, ինչպես սավեց, նաև ի հաշիվ բազում կորուստների: Նոր ժամանակներում արդեն ակնհայտ է, որ մարդկությունը և ժողովուրդները ճակատագրական պայքարի անհրաժեշտության առաջ են կանգնած՝ նորվի մեծ կամ վոքր "քվանտային թռիչքներ" կամ էվոլուցիոն քայլեր կատարելու, եթե նրանք ուզում են գոյատևել⁴⁾: Դրանք գոյություն ունեն արդեն մոտ 2000 տարի: Այլևս չկա անհրաժեշտությունը, որ դա կատարվի ձեռք բերված կարողությունների (ինչպես՝ գիտակցություն) հաշվին: Եթե բավարար քանակությամբ միավորներ միջո խելանտության միասնական գիտակցություն վարգացնեն, նորվի կամավեն իրեց սատվածային արմատներին¹⁾, ապա կարող է դեական աղետների հետ մրցակցությունը "վերևի" օնությամբ դեռևս հաղթել: Այդ ձեռնարկումներում կարևորվում են նաև ակտիվիստների շարժումները ինչպես օրինակ խաղաղության շարժումը և այլն, – բոլոր բարիացականները ունեն իրենց "անհրաժեշտ" տեղը այդ "խաղում": Բազմաթիվ մարդիկ, – բոլոր հաստատված կրոններին վուգահեռ, – ակնհայտորեն փնտրում են, նրանք դեպի ապագան են գնում և օգնում են անցյալի հետ հաշտվել, նույնիսկ երբ շատ միջակություններ են առկա: Դեռևս տրվում է հավի և ձվի հարցը, թե արդյոք արտաքին "փրկություն" է նպատակն, թե գոյության գիտակցությունը և գոյի վարգացումը: Մինչ այժմ սահմանված չափանիշները պետք է նորացվեն, որովհետև մարդը այսօր ճշգրտորեն կարող է պատկերացնել, թե ուր է տանում մինչ այսօր գրված, հնացած ծրագրի շարունակությունը: Ինչպես որ ամեն ինչ ամբողջի մի մասնիկն է, այնպես էլ ամեն լավ արարք լրացնում է ամբողջը:

⁴⁾ Հերբերտ Գրուելի պեսիմիստական տեսությունը նրա վերջին "Համբարձում դեպի ոչինչը" (գերմաներեն) գրքում մերժելի է հենց այն պատճառով, որ նրա կողմից անտեսված վարգացման կամ ուժի աղբյուրը արկա է, որը համարժեքորեն միայն մեկ հնրավորություն է ընձեռում՝ սատված:

Տրամադրիր մարդկանց, որ նրանք կյանքի ու մահվան մասին որոշումները քո հաճությանը թողնեն **:

Օգնիր բոլոր նրանց, ովքեր քո արարչությանն են ծառայում ***:

Առաջնորդիր այս աշխարհը դեպի բեկումը, որը դեպի քո խոստումնալից նոր ժամանակին է տանում: ****

***) Այստեղ կարող են նաև առանձին թեմաներ կամ մեդիտացիոն մոտեցումներ ներառվել, ինչպես օրինակ՝ "Կատեցնել բնության և նրա նամանատիպ հակապրեցության միջև երկնոսմբը", "Բնության պրորբանի լուծման միջոցով բնության հիմնաբարի խաթարում", "Խաղաղ երկխոսություն կրոնների բարեկամների միջև"... **Համեմատություն Մաթ. 5:9 և 26:52 – ի միջև**

***)) Չարչրկված բնությունը օգնության է կոչում: Ժամանակն է Աստծուն կամ Բրիստսին խնդրելու, որպեսպի նրանք պահպանեն մեզ խաթարված բնության աղետներից: Մույնը սակայն մարդկության՝ արարչագործության հանդեպ վարքագծի փոփոխության անհրաժեշտության փոխնակը չէ:

****) Դուկաս 11:2, 212:31, Հայտնություն 11:16... Տես նաև "Հայր մեր", Մաթևոս, 6, 7-15.

Ատոված կարող է սերը, որ իրեն է տրվում, բաժանել:

Թե աղոթքը և թե սպրեզն ու գործելը համատեղ են միևնույն ոգու մեջ, նրանք սատարում են միմյանց:

Այսպիսով գոյություն ունի մեկ „դարձի" ճանապարհ դեպի Աստված թե մասնակիում և թե ամբողջում

Հովհ. . Ես ձեզ դեռ շատ ստելիք ունեմ, բայց դուք դա հիմա չեք կարող տանել:

Մակայն երբ ճշմարտության ոգին գա, նա ձեպ կտանի դեպի ողջ ճշմարտությունը: Բանի որ նա ինքն իրենից չի խոսի, այլ կասի այն, ինչ որ կլսի և այն ինչ ապագան է, նա ձեպ կհաղորդի:

Տեղեկություններ` „Հիսուսը և Իսլամը“ թեմայի շուրջ

Ներկրոնական երկխոսություն

Այս հոդվածը նպատակ ունի ավելի հասկանալի դարձնել կրոնների փոխհարաբերությունները, ինչպես նաև նպատակ է „ներկրոնական երկխոսության“ խաղաղ գործընթացին, ինչը որ այլևս երկար տարիներ իրականացվում է: Հետևյալ մեկնաբանությունները իսլամի ամբողջական բնութագրման նպատակը չեն հետապնդում, քանի որ իսլամն ինքը բազում դպրոցներ ունի:

Ղուրանը *) և այլ սուրբ գրքերը

Իսլամ նշանակում է "Աստծո կամքի հպատակություն": Իսլամի սուրբ գիրքը` Ղուրանը համարվում է աստվածային ոգեկոչում առ Մուհամեդ մարգարեն` Գիբրիլ հրեշտակի միջնորդությամբ, որը համընկնում է քրիստոնեական սուրբ Գաբրիել հրեշտակին: Ղուրանը անվիճելիորեն կենտրոնական նշանակություն ունի: Մեծ դեր է խաղում նաև այլ մարգարեների ժամանակաշրջանի (Հադիթ) ավանդույթները (օրինակ` "սունա", բառացիորեն "սովորություն"): Անգամ մարգարեն անհատական կեցությամբ դիտվում է որպես մարդ և ոչ աստված: Նշենք որ, ինչպես քրիստոնյաների այնպես էլ մուսուլմանների մեջ շատերը կան, որոնք քաջատեղյակ չեն իրենց Մուրբ Գրին:

Քրիստոնյաները կամ հրեաները դուրանում հիշատակվում են որպես „Գրի ձերին անձինք“ (գրի անձինք, օրինակ` Մուրա փ`իսմի) և „Իսրայելի ձերին որդիք“: Այսպիսով կարող են նրանք նույնպես դուրանով արտահայտվել, թեպետ նման հակում չի արձանագրվել երբևէ: Ամեն դեպքում կրոնագիտությունը անդրադառնում է բոլոր կրոնների յուրաքանչյուր սուրբ գրին և ուսումնասիրում է նրանց պատմական պարզացման ընթացքը և այլն: Այսուհանդերձ Մուրբ Գրքերի յուրաքանչյուր ուսումնասիրություն պահանջում է հարգալից վերաբերմունք: Ղուրանի մեկնաբանների մի մասը գրում է, որ գոյություն ունի առ Աստված ուխտագացության մի նախատիպ, որը միայն անարատ հրեշտակների և մարդկային անարատ առաքյալներին է վերապահված: Մեկնաբանների մի այլ խումբ պնդում է, որ երկրայի Ղուրանի ընթերցողը անարատ պետք է լինի:

Մարգարեն համարվում է որպես առաքյալ մի որոշակի ժամանակի (կամ ժամանակահատվածի) համար, ուր առաքյալները բացակայում են (Մուրա 5, 19*): Ղուրանը առանձնացնում է երկու խմբեր` Մուհամեդ մարգարեի քարոզիչներ կամ "Գրքի մարդիկ" (գրի մարդիկ) և "անհավատներ": Որպես "Գրքի մարդիկ" նկատի են առնվում հատկապես հրեաները և քրիստոնյաները, որոնք մուսուլմաններին հարակից միևնույն ավանդույթներին են հարում: Երբեմն նկատի են առնվում նաև պարատուստրայականները (Մուրա 22, 17*): Ղուրանը ճանաչում է նաև մի շարք մարգարեների", որոնք իրենց ժամանակին մեկ աստծո, հեռմահու դատաստանի և իրենց ազգի աղոթքի ուսմունքն էին քարոզում (օրինակ` 6, 83-92; 7, 4, 136* *սուրաներ*): Այսպիսով բոլոր այն մարդիկ, որոնք այս համընդհանուր սկզբունքներին են հավատում , չեն հիշատակվում որպես "անհավատներ" (սուրա 5, 48* և այլն): Իսլամականության առաջին հարյուրամյակներում քրիստոնյաների և հրեաների վրա կրոնավիճակի թնություն չէր գործադրվում, համաձայն Ղուրանի ուսմունքի, որը ասում է. "Կրոնը չի պարտադրվում", տես սուրա 2, 256*).

Արրահանը համարվում է "այլադավան- հանիֆներից" մեկը, որոնք գտան հավատքի ու դրակի ճանապարհը առ մեկ աստված:

Ալլահը (նահաիդականական հին արաբերենով՝ ալ-իլլահ) հաստատապես ունի նույն բառարմատը ինչ որ հեբրեական գրերում աստծուն տրված անուններից մեկը՝ "էլոհիմը":

Բառի խառագույն իմաստով "անհավատ" (բառացի թարգմանված՝ ծարոյալ-քողարկված) էին համարվում Մուհամեդ մարգարեի ժամանակների պեսպես կոչված պոլիտեականները (բազմաստված, հեթանոս), որոնց դեմ նա Արաբիայում պայքարում էր և որորնցից դեռևս հրեաների և քրիստոնյաների Աստվածաշունչը պուշացնում էր: Այսօր իսլամական ընկալումների սահմաններում "անհավատ" են հռչակվում բոլոր նրանք, ովքեր մեկ աստծո զոյությունը և արդար դատաստանին չեն հավատում: Այս բնութագրումը երբեմն թյուրիմացաբեր տարածվում է բոլոր ոչ մուսուլմանների և նույնիսկ այն մուսուլմանների վրա, որոնք այլ մուսուլմանական դավանանքի են հարակցում:

Ղուրանը Հիսուս Բրիստոսի մասին

Նշենք, որ Ղուրանը բազմիցս բնութագրում է Բրիստոսին որպես աստծո կողմից առաքված մարգարե, ինչպես նաև աստծո "Խոսք" առանց այլ մեկնաբանությունների կամ Աստծո ուրվական (սուրա 4,171), ինչպես նաև "արարված ինչպես Ադամը" (Մուրա 2,3,5): Այսպիսով ճիշտ հասկացված Իսլամն ինքը ավելի է գնահատում Հիսուսին, քան բազում ժամանակակից աստվածաբաններ, որոնք Հիսուսին միայն որպես սոցիալական ռեֆորմատոր են ընկալում: Ի վերջո Ղուրանը չի ընդունում "Արաբքի որդու" ուսմունքը (հետագայում՝ սուրբ երրորդություն), որը Մուհամեդի ժամանակների քրիստոնյաների կողմից ևս ընկալվում էր որպես երկրային (հողածին): Եթե անգամ քրիստոնյաները այնպես բացատրեին, ինչպես Հովհաննես 1-ի "Աստծո խոսքի" սկզբնական իմաստը, այլադավան մարդիկ միևնույնն է չեն հասկանա, թե դա ինչ է նշանակում: (օրինակ՝ Մուրա 6, 101). Ըստ հռոմեական 1.4 գրի Հիսուսը արարվել է սուրբ հոգու ուժով, այսինքն չի ծնվել: Այսպիսով քրիստոնյաները կարող են թերևս համաձայնել մուսուլմանական այն տեսակետի հետ, որ ի սկզբանե էր աստված (չծնված) ու չծնեց այլ արարեց Բրիստոսին: Այսուհետև հունական "լոգոս" հասկացությունը, որը Աստվածաշունչում հիշատակվում է որպես աստվածածին կամ Հիսուս Բրիստոսի առաքյալ, որը ավետարաններում նաև թարգմանվում է որպես „Խոսքը" (տես վերևում), հիշատակվում է Ղուրանում առնչելով Հիսուսի հետ: Արդյո՞ք Ղուրանի ինչպես նաև Աստվածաշունչի ոգեշունչների մեջ գաղտնիքներ են թաքնված, որոնք մինչ այժմ ոչ քրիստոնյաները և ոչ էլ մուսուլմանները պարզաբանել են կարողացել և անհնարատ վիճաբանում են արտահայտությունների ու բառային ձևակերպումների շուրջ: Նույնիսկ այն դեպքում, երբ քրիստոնյաները այդ ուսմունքը այնպես են ներկայացնում, որ այն որպես „բազմաստվածության" ուսմունք է ընկալվում, չի համապատասխանում այն ոճին, ինչ Բրիստոսն էր ուսուցանում. „Աղոթեք իմ անունից (այսինքն ներքուստ Հիսուսի հետ միաձուլված) առ աստված (հայրը)" (Հովհ. Ավետ. 15:16): Հիսուսի կյանքում ամեն ինչ առնչվում է միակ աստծո հետ, որի հետ ինքը սերտորեն կապված էր, և դեպի որը նա մարդկանց կարող է առաջնորդել:

„Լոգոս" արտահայտությունը (Բրիստոսի հետ կապված արտահայտություն Հովհաննեսի ավետարանի "Աստծո խոսքում") հիշատակվում է Փարեթի Ղուրանի թարգմանությունում (գերմաներեն) առանց Հիսուսին հիշատակելու, սակայն հասկացվում է Ղուրանի այլ հրատարակություններում որպես աստծո "հանգամանք" կամ աստծո հրաման (սուրա 13,2, սուրա 11):

Ղուրանը հիշատակում է Բրիստոսին "որպես Ադամ", որին աստված հողից արարեց (Մուրա 3,59) և պատմում է աստծո ոգու կողմից "աստվածային առաքյալի" մասին, որը միջնորդում է կույս Միրիամի (Մարիամ) կողմից Հիսուսի ծնունդը (Մուրա 19, 17-22): Ղուրանում հիշատակվում է նաև, որ Հիսուսը Մուրբ Ոգով կամ սրբության ոգով

անրապնդվեց (Մուրա 5, 110):

Ըստ Ղուրանի՝ երիտասարդ Հիսուսը հայտնում է իր հարությունը (Մուրա 19, 33), որը սակայն կարող է նրա վերադարձը „սհեղ դառաստանի“ օրը հավատացյալների հարությունը նշանակել (տես հաջորդիվ), որը Ղուրանում հաճախ է հիշատակվում 4,159*- սուրաում: Ղուրանը պատմում է, որ կենդանի Հիսուսը համբարձում է երկինք (սուրա 4, 157-159*, սուրա 3,55*):

Մուսուլմաններն ու քրիստոնյաները վիճարանում են, թե արդյոք Բրիստոսը, որը իսաչվեց, երկինք համբարձվելուց հետո մեռավ և աստծո օգնությամբ հարություն առավ՝ ինչպես քրիստոնյաներն են վկայում, թե՞ նա առանց իսաչվելու կենդանի երկինք համբարձվեց, ինչպես մուսուլմաններն են կարծում: Սակայն ընդհանուր է այն կարծիքը, որ բացառվում է նրա՝ համբարձման պահին մեռած լինելը, այլ որ նա օրինակ՝ մարդկանց էր ուսուցանում: Արդեն 3:55 կամ 5:48 սուրաններում ասվում է. "Ես նրան կարբագործեմ" և "բոլորը կվերադառնաք դեպի ինձ, և ես (աստված) վճիռ կկայացնեմ ձեր միջև (երկրային կյանքում) եղած տարաձայնության մասին": Մնացյալ չպարպարանված գաղտնիքների վերաբերյալ պետք է մուսուլմաններն ու քրիստոնյաները չվիճեն, այլ հանգիստ սպասեն:

Ղուրանը ևս հիշատակում է հավատացյալների հարությունը դառաստանի ժամանակ (սուրա 36,77, սուրա 69, 13, սուրա 75,99 և այլն): Հիսուսը կվերադառնա այն ժամանակ և սուրբ գրի հավատացյալների դառաստանին վկա կլինի: Նրանք (նաև ոչ մուսուլմանները), ովքեր Աստծուն ու դառաստանին հավատում են և միայն բարին են արարում, կարող են ըստ ղուրանի դառաստանից չսարաափել (սուրա 2, 62; 4,123-124; 7,170): Ահեղ դառաստանը հանդես է գալիս թե ղուրանում և թե աստվածաշնչում որպես աստծո և ոչ մարդ-հողածնի հայեցողություն, անկախ այն բանից, թե իսուքը քրիստոնյաներին, մուսուլմաններին կամ թե հրեաներին է վերաբերվում: (Մույն համեմատությունները չեն արվում ղուրանի անկողմնակալությունը կասկածի ենթարկելու մտադրությամբ):

Բրիստոնեության և Իսլամի ազգագրական հիմունքների մասին

Այսպես կոչված "արրահամական երեք կրոնների" ազգագրական հիմունքները**)) ևս սերտ կապակցված են: Իսլամում ևս կան պատվիրաններ՝ թեպետ չհամարակալված, օրինակ՝ 17,22-39; 5,38-40; 2,188; 4,135; 2,195; und 17,70* և այլ սուրաններում (մարդկային պատվախնդրություն): Ղուրանը, օրինակ, խստորեն և առանց բացառությունների արգելում է անմեղի սպանությունը (5,27-32 սուրա *): Այս իմաստով "Զիհադ" արտահայտությունը միայն նշանակում է "պայքար": "Մուրք պատերապմ" արտահայտությունը չի ծագում ղուրանից, այլ Մուհամեդի պատվիրաններից և իսլամական օրենքների ուսմունքից:***)) Աստվածամերժ կրքերի դեմ ներքին հոգեբանաբարոյական պայքարը համարվում է "մեժ ջիհադ", որի նշանակությունը ավելի է գնահատվում, քան այլ արտաքին երկնոսանքների հետ հաշվի նստելը (օրինակ Հիսուսի պատգամի համեմատ՝ "Նախ քո աչքի գերանը հանիր" շատ արտաքին կոնֆլիկտներ կարող են հինմապրկվել): "Իոսքի ջիհադը" կրոնի խաղաղ դրսևորումն է, "ձեռքի ջիհադը" հավատացյալի գործնական, դաստեարակչական օրինակն է: "Մրի ջիհադը", նաև՝ "փոքր ջիհադ", միայն հավատացյալների պաշտպանության դեպքում է թույլատրվում (ղուրան՝ սուրա 2,190): Այլադավանների դեմ "բուռն" վերաբերմունքը նաև ղուրանի դրույթներից է (Մուրա 48, 29, Մուրա 47, 4):

Ավանդական օրինակարգերը սեռերի միջև, ներառյալ այլադավանների հետ անունությունը և այլն ծավալուն են:

Իսլամի կիրառումը հիմնվում է հետևյալ համոզմունքի վրա, որ ոչ մի այլ աստված բացի աստծուց (Ալլահ) գոյություն չունի և Մուհամեդը աստծո առաքյալն է, որ առօրյա

սահմանված աղոթքները պետք է ոչնչացվեն (2,177* սուրա), որ տարեկան պատր (ռամադան) պետք է պահվի (2,185* սուրա), որ ուխտագնացությունը կյանքում գոնե մեկ անգամ պետք է իրականացվի և վաքքատը (պարտադիր դրամաշնորհում սոցիալական նպատակների համար) պետք է վճարվի (2,177* սուրա):

Ժամանակակից իսլամում գոյություն չունի մի կենտրոնական օրգան, որը կրոնական-սպագրական խնդիրների վերաբերյալ որոշումներ է կայացնում: Սակայն կանոնակարգերի պահպանման հարգված մեծամասնության կողմից ընդունված որոշ կրոնակիրներ կարող էին հավանաբար լայն ճանաչում գտնել:

*) աղբյուր՝ Ռուդի Փարթեր. „Ղուրան“, թարգմանություն, Բոնիցիայի հրատարակչություն (գերմաներեն), որը գիտական պահանջներին բավարարում է և որոշակի առանձնանում է իր ընձեռած լայն հնարավորությամբ՝ տարբերելու բառացի թարգմանությունները տեքստերը հասկանալու համար մեջբերված ծանոթագրություններից: Տարբեր թարգմանություններում (տարբերակներ) նկատվում է ոտնյակների միմյանցից տարբերվող քանակ: Ղուրանից մեջբերումների նշանակությունները թարգմանվել և մեկնաբանվել են Ադել Քեոդոր Կոլրիի կողմից, 2007 (գերմաներեն), որի աշխատանքը բարձր է գնահատվել նաև մուսուլման գիտականների կողմից (օրինակ՝ դոկտոր Բնամուլյահ Խան, որը ժամանակին իսլամական աշխարհագրության բարձրագույն քարտուղարն է եղել):

***) Պատմական „բրիտանական Խաչակրաց Արշավանքները“ և ստովաձառնում չեն արդարացվում և, օրինակ, շատ եվրոպական ժողովուրդների մոտ վատ համբավ ունեն:

Դեպի էջի սկիպ <http://www.ways-of-christ.com/hy> .

Հիսուս Բրիտանի ուղիները, նրա նպատները մարդկային գիտակցության, մարդու փոփոխությունների և երկրի հարցերում. անկախ, բազմաթիվ հետապոսությունների և փորձությունների նոր տեսանկյունից կապնված լրատվական էջ՝ լրացված անձնական վարձագրան գործնական առաջարկներով

„Բրիտանի ճանապարհները“ ինտերնետային էջը լրատվական և հետապոսական պրոյեկտ է: Այն կախում չունի ոչ մի եկեղեցուց, կրոնական ուղղություններից կամ որևէ կրոնական միություններից (և չի գործում դրացից որևէ մեկի դեմ): Այս էջը կոչում է տարբեր կրոնների միջև խաղաղ համակեցության և խոր խնացության: „Բրիտանի ճանապարհները“ ոչ մի քաղաքական կամ տնտեսական սպրեցության չի ձգտում: „Բրիտանի ճանապարհները“ չի քարոզում և չի անդամագրում:

Հեղինակային իրավունք, Տեղեկագրություն

Դուք իրավասու եք այս կայքային էջը տպել և բովանդակության անփոփոխ կնիքօրինակը տարածել.

Այս տարբերակը ստեղծվել է 1991 – 2011-թվականներին, կայքում հրատարակվել է առաջին անգամ 30.01.2001-ին: Սա նոր, հայերեն տարբերակն է ...-ից՝ հետագա բարելավումների կանխատեսությամբ:

Հեղինակներ. Բրիտանի ուղիները (Christuswege/ Ways of Christ)

Այս կայքային տարբերակի հրատարակիչը Հելմուտ Ցիգլերն է:

„Բրիտանի ուղիները“ լրատվական և հետապոսական նախագիծ է: Այն ունի էկոլոգիական հիմունքներ և գործում է եկեղեցուց, ուղղություններից և այլ կրոնական խմբավորումներից անկախ, սակայն համոզա չի գալիս որպես թվարկվածների հակառակորդ: Հավատքի հիմունքը պահպանվում է, սակայն

առանց դեմագոգիկ- ֆունդամենտալիստական նկատառումների: Այստեղ քարուչություն կամ անդամագրում չէ հետապնդվում, ինչպես նաև ոչ մի նյութական կամ քաղաքական ապրեցություններ:

Որպես գործունեության ոլորտ նախընտրվում են բոլոր քրիստոնեական թեմաները, ինչպես նաև ներկրոնական երկխոսությունները այլակրոնների հետ: Առանձնահատուկ կերպով անդրադառնում ենք քրիստոնեության մասամբ բարձիթողված հոգևոր արժեքների մեկնարանությանը: Այլ սոցիալական հարցերը, որոնք առնչվում են քրիստոնեությանը հետապնդվում են այլ տեսանկյունով, սակայն նույնքան կարևորությամբ (տես նաև գլխավոր տեքստի նախաբանը):

Այլ լեզուների թարգմանությունները միշտ չէ որ հիմնավորապես ստուգվում են:

Այդ տեքստերը մեխանիկորեն չեն համապատասխանում որոշակի երկրների տեղային իրադրությանը:

Մենք հիմնավորվում ենք կայքային էջերի վրա, ըստ որում ոչ բոլոր pdf- կամ կամ doc- թղթապանակներում են փոքր փոփոխություններն իրականացվում:

Եթե այլ հեղինակների գործեր են հիշատակվում, ապա „ Բրիստոսի ուղիները" մեխանիկորեն չի համապատասխանում նրանց ողջ բովանդակությանը:

[Էլեկտրոնային փոստ](#) „Բրիստոսի ուղիներին" ` տես հարցաթերթիկը այս տեքստի վերջում: Հնարավորության դեպքում ինդրում ենք գրեք անգլերեն կամ գերմաներեն:

Տպագիր տարբերակը գերմաներեն է, որի հրատարակիչը և հեղինակային իրավունքի տերը Օ. Բյոմն է:

[Դեպի գլխավոր էջ](#)